

PROGRAM DZIAŁALNOŚCI GALERII ARSENAŁ

NA OKRES: STYCZEŃ 2020 – GRUDZIEŃ 2024

Galeria Arsenał jest rozpoznawalną w świecie instytucją upowszechniającą sztukę współczesną poprzez jej prezentację, promocję i edukację; a także gromadzącą kolekcję dzieł sztuki. Założenia programowo-organizacyjne Galerii opierają się na jej statucie, który nakłada na Galerię określone cele i zadania i wyznacza tożsamość tej instytucji w pejzażu kulturalnym miasta.

I. Cele strategiczne Galerii Arsenał na lata 2020 - 2024

- 1) tworzenie otwartej, przyjaznej odbiorcy instytucji, która w konsekwentny sposób będzie prezentowała i promowała sztukę współczesną, zadba o jej rozwój;
- 2) zjednywanie sztuce jak najszerszych kręgów odbiorców i budowania relacji artysta – dzieło – odbiorca;
- 3) współpraca z najwybitniejszymi artystami, teoretykami, kuratorami i instytucjami kultury;
- 4) uczestniczenie w programach międzynarodowych i promocja polskiej sztuki;
- 5) stworzenie jak najlepszych warunków do eksponowania i przechowywania dzieł sztuki;
- 6) tworzenie laboratorium młodej sztuki i wspieranie młodych artystów, również poprzez program rezydencji;
- 7) budowanie mostu Wschód-Zachód poprzez silną identyfikację programu wschodniego;
- 8) budowanie wiedzy na temat sztuki współczesnej wśród różnych grup odbiorców poprzez nowocześnie sprofilowane działania edukacyjne;
- 9) tworzenie reprezentatywnej kolekcji sztuki współczesnej.

Program na lata 2020-2024 stanowi kontynuację, ale też rozwinięcie prowadzonych działań. Obecnie Galeria Arsenał jest uznawana za jedną z najlepszych w kraju (w rankingach znajdując się rokrocznie w pierwszej dziesiątce najwybitniejszych instytucji w kraju). Jej program edukacyjny jest prezentowany na wielu konferencjach jako wzorcowy model (jak chociażby partycypacyjne jakości edukacji inkluzywnej osób z dysfunkcjami wzroku i słuchu na panelu

Daring Participation w Berlinie, 20-21 listopad 2018 r. w ramach projektu RE-designing Access to Cultural Heritage for a wider participation in preservation, (re-)use and management of European culture), a kolekcja - wysoko oceniana przez znawców - jest skutecznym narzędziem promocji Białegostoku na wielu wystawach w Polsce i za granicą. Mam jednak świadomość, że utrzymanie tej pozycji wymaga dynamicznego progresu, usilnych starań o dalszy rozwój i innowacje w programie. Mocnym atutem Galerii jest praca zespołowa i narzędzia, których używamy do analizy i ulepszania naszych działań (np. ustawiczne kształcenie zespołu, badania ilościowe prowadzone wśród publiczności), słabym - fakt, że w stosunku do instytucji, z którymi konkurujemy, nasze możliwości lokalowo-finansowe są dosyć ograniczone.

Proponowany przeze mnie program obejmuje budowanie otwartej, przyjaznej odbiorcy instytucji, która w konsekwentny sposób będzie prezentowała i promowała sztukę współczesną, zadba o jej rozwój i będzie miejscem rozszerzania zainteresowań i wiedzy o sztuce wśród mieszkańców miasta, kreowania nowych idei oraz wspólnoty społecznej, a jednocześnie będzie tego miasta skuteczną promocją.

Chcę zadbać o silniejszą identyfikację z miastem, uwzględniając strategię kulturalną miasta oraz przyjęty Program Polityki Kulturalnej Miasta Białegostoku na lata 2018-2022 plus (PPK2018); o szerszą i bardziej zróżnicowaną współpracę partnerską z instytucjami w Białymstoku, o program, który jeszcze bardziej będzie akcentował naszą specyfikę jako galerii miejskiej. Jednocześnie chciałabym podkreślić w nim naszą orientację na Wschód, która bardzo pozytywnie wyróżnia nas na mapie Polski i Europy spośród galerii miejskich.

Program 2020-2024 obejmuje realizację poniższych zadań.

II. DZIAŁALNOŚĆ MERYTORYCZNA I PROGRAMOWA

II.1. Plany wystawiennicze

Widzę działalność Galerii jako system naczyń połączonych, którego osią jest program wystawienniczy, wobec którego budowana jest kolekcja, wydawnictwa i kalendarium wydarzeń. Z nim koresponduje także program edukacyjny. Z roku na rok nasze wystawy są coraz bardziej złożone, wymagające starannych i pogłębionych badań, a przez to bardziej kosztowne.

Realnym celem w najbliższych latach jest organizacja 10-14 wystaw rocznie w obu siedzibach i poza nimi (wystawy w innych częściach Polski i zagraniczne, integralne z naszym programem i budujące pozytywny wizerunek Galerii i miasta na zewnątrz), w zależności od posiadanych

środków. Nieznaczne zmniejszenie ilości wystaw pozwoli na wydłużenie czasu ekspozycji i obudowanie ich systemem imprez towarzyszących: oprowadzań autorsko-kuratorskich, dyskusji, wykładów i warsztatów, dedykowanych różnorodnym grupom odbiorców. Co pozwoli na pełniejsze wykorzystanie potencjału wystawy i głębszą refleksję nad nią, jak również pogłębiony namysł nad skuteczną aktywnością Galerii.

Ważnym wyznacznikiem jakości działalności Galerii jest poziom oferty – współpraca z wybitnymi artystami krajowymi i zagranicznymi, współpraca z lokalnymi, regionalnymi bądź zagranicznymi instytucjami kultury, sztuki i nauki (m.in. Instytutami Polskimi w Kijowie, Sofii, Tbilisi; Centre for Fine Arts BOZAAR w Brukseli, Instytutem Goethego, Centrami Czeskimi, ASP w Poznaniu, Uniwersytetem w Białymstoku, Politechniką Białostocką) i tworzenie sieci partnerstwa. Chciałabym zaproponować program dłuższych narracji, składający się z wystaw korespondujących ze sobą, wchodzących ze sobą w dialog i funkcjonujących w podobnych obszarach problematycznych, z tendencją do podejmowania tematu z różnych optyk. Zależy mi na realizacji dużych projektów interdyscyplinarnych, dających możliwość współpracy z instytucjami i artystami z różnorodnych dziedzin kultury.

W programie na najbliższe pięć lat nie może zabraknąć projektów „wschodnich” z udziałem artystów zagranicznych, projektów społecznych – (wobec tolerancji) i projektów o charakterze tożsamościowym, analizujących naszą obecną kondycję kulturowo-społeczną. Do tej pory - w cyklu trzyletnim - udało nam się realizować duże problemowe wystawy z udziałem artystów z krajów Partnerstwa Wschodniego (np. wystawa „Uwaga Granica!”, Galeria Arsenał elektrownia, Białystok i Galeria Labirynt, Lublin, 02.09-13.10.2017), planuję dwa kolejne takie projekty w 2020 i 2023 roku, rozszerzając je o udział państw nadbałtyckich i o działania z innych obszarów kultury (teatr, muzyka).

Planuję prezentacje sztuki z obszarów świata w procesie transformacji. Najbliższy pokaz będzie miał miejsce w 2020 roku - będzie to kuratorowana przez Anetę Szyłak wystawa artystów kurdyjskich i irańskich takich jak Hiwa K, Walid Siti, Rozhgar Mustafa Sulaimaniya. Będę kontynuowała projekty wystawiennicze dotyczące naszego miasta i regionu (takie jak np. wystawa „Kontrakt rysownika”, Galeria Arsenał, Białystok, 11.06-23.08.2018, której tematem stało się szczególne usytuowanie instytucji w zabytkowym kompleksie przy Pałacu Branickich w Białymstoku). W 2020 roku oprócz wspomnianej wystawy kurdyjskiej – w planach jest wystawa kuratorowaną przez Ewę Tatar „Nieoswojone”, która oparta jest na napięciu lokalne – globalne łącząc lokalne problemy i lokalnych artystów z międzynarodowymi; wystawę „Wiosna (lato,

jesień, zima) Ludów, która nawiązuje do postaci generała Józefa Bema, prezentacje pracowni Jakuba Wróblewskiego i Mirosława Bałki, wystawę poświęconą postaci Lecha Wilczka i jego obecności w Puszczy Białowieskiej, wystawę „Kradzieże i zniszczenia” dotyczącą statusu dzieła sztuki. Pozostając w obszarze refleksji nad sztuką planuję prezentacje kolekcji Katarzyny Prokiesz w dialogu z Kolekcją II Galerii Arsenał. Program wschodni wypełniłaby wystawa „Strach na Wschodzie”, której tematem jest strach jako mechanizm społeczny generujący różne postawy, a zaproszeni artyści związani byłiby z państwami partnerstwa wschodniego.

Na lata 2020-2024 planuję też realizację szeregu wystaw indywidualnych, w tym m.in.: Małgorzaty Niedzielko, Patrycji Orzechowskiej, Diany Lelonek, Jasminy Medweli. W tej perspektywie planuję współpracę z takimi artystami jak: Paweł Althamer, Mirosław Bałka, Dan Perjovschi, Katarzyna Przezwańska, Anna Zwaginceva, Anna Jarmoleva, Joanna Rajkowska, Nikita Kadan, Sergey Shabohin, Eva Kotatkova, Paweł Matyszewski, Irmina Staś.

II.2 Projekty w przestrzeni publicznej

Ważnym elementem naszej działalności jest wychodzenie z budynku Galerii i otwieranie się na potrzeby szerokiej publiczności. Planuję realizację autorskich projektów w przestrzeni miejskiej, będą to przede wszystkim miękkie działania z lokalną społecznością osiedli (np. dom osiedlowy przy ul. Barszczańskiej), z grupami wykluczonymi. Chciałabym kontynuować działania pokrewne wcześniejszym inicjatywom (np. Muzeum Społeczne, 08-09.2013, Białystok - akcja społeczna artysty Krzysztofa Żwirblisa, polegająca na realizacji filmu i tymczasowej wystawy z mieszkańcami określonej okolicy), które były później prezentowane w otwartej przestrzeni; działania integrujące mieszkańców poszczególnych dzielnic miasta i budujące wspólnotę. Planuję także podjęcie inicjatywy wprowadzenia projektów artystycznych w ramach zagospodarowania terenu przy osiedlu Bema, projektów o charakterze badawczym, owocujących powstaniem instalacji i obiektów, oraz projektów performatywnych, liczę na współpracę Pawła Matyszewskiego, Karoliny Zywniewicz, Joel Auxenfans.

II.3 Inne działania towarzyszące wystawom

Galeria jest miejscem wymiany myśli, miejscem dyskusji i twórczego eksperymentu. Zależy mi na współpracy z instytucjami i środowiskami niezwiązanymi bezpośrednio ze sztukami wizualnymi oraz na podtrzymywaniu relacji ze stałą publicznością i poszerzaniem jej o nowe grona bywalców Galerii. W latach 2020-2024 planuję zintensyfikowanie tej współpracy. Odpowiadając na potrzebę

nowych narzędzi i metod w edukacji kulturalnej (np. uwzględniających nowe technologie), chcę we współpracy z Uniwersytetem w Białymstoku, wprowadzić jako stały punkt naszego programu - cieszący się dużą popularnością wśród młodzieży licealnej i studentów polsko- i angielskojęzycznych - cykl warsztatów z wykorzystaniem fińskiej platformy gier edukacyjnych SEPPO. Otwierając się na potrzeby publiczności białostockiej, planuję interdyscyplinarne debaty w cyklu „Miasto-przestrzeń – społeczność”, których tematyka oscyluje wokół miasta, jego problemów oraz możliwych sposobów ich przezwyciężania. Planuję rozwinięcie pracy nad nowymi formami komunikacji z odbiorcą (bazując m.in. na badaniach ilościowych naszej publiczności). Planuję organizację koncertów i pokazów filmowych o charakterze niekomercyjnym, niszowym, w zależności od posiadanych środków. Zakładam kontynuację oraz dalszy rozwój Festiwalu Książki Artystycznej dla Dzieci, który cieszy się dużym powodzeniem i jest rozpoznawalną marką naszej Galerii. Planuję też udostępnianie miejsca na panele dyskusyjne i debaty organizowane przez organizacje i instytucje z szerszego otoczenia społecznego (np. Konferencja Miasto/Przestrzeń/Wspólnota no. 2, Galeria Arsenał, Białystok, 21-22.06.2018), co obuduje Galerię gronem przyjaciół - interesujących, aktywnych ludzi, przysporzy jej publiczności, podkreśli jej funkcje społeczne i interdyscyplinarność.

II.4 Program rezydencji

Program rezydencji Galerii Arsenał w ostatnich latach bardzo się rozwinął poprzez konsekwentne zapraszanie artystów w ramach otwartych naborów tzw. *open call* (czego wynikiem była wyżej wspomniana wystawa „Kontrakt rysownika”), poprzez coroczny udział w programie ministerialnym *Gaude Polonia* i współpracę z innymi ośrodkami w Polsce i zagranicą, takimi jak Rotor, Dom Umeni w Brnie, CSW w Warszawie, Garicula z Tbilisi. Każdy pobyt rezydencki w jest okazją do świeżego spojrzenia na nasze miasto, podjęcia dyskusji o jego kondycji i do tworzenia prac z nim związanych. Stanowi także świetną promocję Białegostoku i daje szansę na wyraźne umiejscowienie Galerii w ramach ogólnoeuropejskiej mapy instytucji sztuki. Planuję realizację trzech pobytów rezydenckich rocznie.

II.5 Plany wydawnicze

Planuję ograniczenie wydawania drukowanych wersji katalogów z wystaw indywidualnych na rzecz profesjonalizacji wydawnictw do wystaw problemowych i publikacji branżowych książek. W latach 2020-2024 planuję kolejne, uzupełniające wydanie książki o *Kolekcji II*.

II.6 Plan działań edukacyjnych

Program edukacyjny Galerii Arsenał ma bardzo szeroki zakres. Priorytetem pozostanie praca z różnymi grupami społecznymi, uwzględniając wykluczenia. Chciałabym na bieżąco analizować potrzeby różnorodnych odbiorców tak, by program edukacji spełniał ich oczekiwania i budowany był w oparciu o idee partycypacji (aby widz brał aktywny udział na poziomie planowania i realizacji działań – by współtworzył i współpracował z nami). Jedną z nowych form wprowadzonych eksperymentalnie na potrzeby warsztatowe jest wspomniane wyżej narzędzie typu *game-based learning* SEPPO, które chciałabym na stałe wprowadzić do naszego programu. Kontynuując kierunek adaptacji nowych technologii na potrzeby interaktywnej edukacji kulturalnej chciałabym - w miarę możliwości finansowych - wprowadzić do działalności edukacyjnej Galerii narzędzie VR (*virtual reality*). Planuję zintensyfikowanie działań edukacyjnych poza Galerią we współpracy z Uniwersytetem w Białymstoku i innymi ośrodkami, w tym osiedlowymi domami kultury, Świetlicą Dziennego Pobytu dla Dzieci na ul. Barszczańskiej w Białymstoku i innymi instytucjami o podobnym profilu. Zamierzam też kontynuować cykle, które doskonale się sprawdziły, takie jak:

WY-twórcy - samoobsługowe koszyki dla rodzin i przyjaciół z zestawami kreatywnych zadań pogłębiających odbiór wystaw, warsztaty rodzinne skierowane do rodzin z dziećmi, prowadzone przez artystów, cykl „Sztuka szuka człowieka” - oprowadzania osób z Domów Pomocy Społecznej i Warsztatów Terapii Zajęciowej, warsztaty dla nastolatków z cyklu RAZEM znaczy SIŁA, „Kadry Kultury” - Kultura nie wyklucza - warsztaty kierowane do pracowników sektora edukacji i kultury pozwalające doskonalić warsztat zawodowy.

Działania w ramach Festiwalu Kultury bez Barrier: oprowadzania z audiodeskrypcją po wystawach, oprowadzania w polskim języku migowym, oprowadzania i warsztaty dla osób ze spektrum autyzmu; warsztaty rodzinne dla opiekunów z dziećmi - zwiedzanie dla dorosłych połączone z warsztatami dla dzieci. Warsztaty „Sztuka dla Maciupkich” – warsztaty sensoryczne skierowane do rodzin z dziećmi w wieku 1-4 lat, prowadzone przez artystów; warsztaty dla osób z dysfunkcją wzroku, prowadzone przez artystów; warsztaty z nauczycielami – warsztaty skierowane do nauczycieli, prowadzone przez artystów, edukatorów, społeczników, poszerzające wiedzę w zakresie kultury, czy cykl „Trochę mnie gnębi towarzystwo gołębi” adresowany do osób 50+ , prowadzony przez artystów.

II.7 Tworzenie kolekcji – gromadzenie zbiorów

Kolekcja II Galerii Arsenał jest uznawana za jedną z najważniejszych publicznych kolekcji sztuki współczesnej w kraju, jest konsekwentnie budowana od początku lat 90-tych, zawiera prace najwybitniejszych polskich twórców a także interesujący zbiór artystów z obszaru Europy centralno-wschodniej. Prace z kolekcji, których jest blisko 300, prezentowane są na wystawach organizowanych w Polsce i na świecie; w ciągu tych 30 lat zorganizowałam 30 wystaw kolekcji jako zbioru, często też wypożyczamy pojedyncze dzieła. Kolekcja wielokrotnie była opisywana w tekstach krytycznych, wydaliśmy też o niej książkę Izabeli Kopani „Zbiór otwarty”. *Kolekcja II* Galerii Arsenał jest odbiciem jej programu merytorycznego, a ten uwzględnia położenie Galerii, jej związki z miastem i żywą reakcję na zmiany w przestrzeni społeczno-kulturowej. Jednak najważniejsze jest konsekwentne utrzymanie wysokiego poziomu zbioru przez nabywanie prac reprezentacyjnych dla wybitnych artystów, którzy mają bezpośredni wpływ na budowanie obrazu sztuki „tu i teraz”.

Zamierzam pozyskać do zbiorów Galerii prace takich artystów jak: Włada Ralko, Eva Kotatkova, Goshka Macuga, Katarzyna Przezwańska, Daniel Rycharski, Diana Lelonek, Marina Napruszkin, Sasha Kurmaz, Iwan Switłychnyj. Ogromne znaczenie ma usytuowanie polskiej sztuki w kontekście wschodnioeuropejskim. Kolekcja pozostanie pod merytoryczną opieką jej kuratora, będzie konserwowana, opracowywana, dokumentowana, a co najważniejsze prezentowana publiczności. W latach 2020-2024 planuję prezentację Kolekcji w Galerii Arsenał w Poznaniu i Galerii Awangarda we Wrocławiu, i przynajmniej dwukrotną prezentację kolekcji w Galerii Arsenał, w ujęciach zaproponowanych przez różnych kuratorów (z czego pierwszą już w 2020 r. w relacji do kolekcji Katarzyny Prokesz; będziemy kontynuowali system wypożyczeń prac z kolekcji na wystawy w kraju i za granicą. W miarę posiadanych środków, będę uzupełniać opracowania tekstów o zbiorach, z myślą o realizacji drugiego tomu „Zbioru otwartego”

(I. Kopania, „Zbiór otwarty. Prace z *Kolekcji II* Galerii Arsenał w Białymstoku”, Białystok 2012).

II.8 Współpraca z instytucjami krajowymi i zagranicznymi

Galeria Arsenał znana jest z dużej aktywności poza obszarem miasta Białegostoku, z realizacji wystaw i projektów edukacyjnych za granicą we współpracy z galeriami czy instytucjami polskimi i placówkami dyplomatycznymi. Zamierzam kontynuować tę drogę i tak w 2020 roku, zrealizuję wystawę Diany Lelonek w Polskim Instytucie w Dusseldorfie oraz dużą polsko – ukraińską wystawę w Muzeum Narodowym w Tbilisi. Jestem też po wstępnych rozmowach o wystawach

kolekcji w Poznaniu i Wrocławiu. Mamy nawiązaną współpracę z kijowskim Arsenalem i azerbejdżańskim Yaratem. Planuję również współpracę z Domem Umeni miasta Brna, Galerią Emila Fili w Usti nad Labem i z Art Museum of Montenegro i CCA w Glasgow.

III. Sprawy organizacyjne

Obecnie Galeria zatrudnia 25 osób na 24,87 etatu. Wobec ilości zadań i naszych starań, by realizować je jak najlepiej Galeria odczuwa nadal braki kadrowe, ale jednocześnie nie jest w stanie zorganizować nowych miejsc pracy w obrębie budynku przy ul. A. Mickiewicza 2. Konieczne jest realizowanie zadań w ramach posiadanych etatów, posiłkując się współpracownikami zewnętrznymi, np. realizując projekty autorskie zewnętrznych kuratorów. Jednak brak ciągłości (konieczność korzystania z systemu stażowego bez zapewnienia zatrudnienia) nie sprzyja zbudowaniu skutecznego zespołu. Chciałabym poddawać ciągłej konstruktywnej analizie metody pracy w Galerii, tworzyć warunki pracy, w których pracownicy mają szansę na indywidualny rozwój. Model zarządzania, do którego jest mi najbliższej, to model afiliacyjny integrujący zespół, wprowadzający myślenie projektowe w dłuższej perspektywie, zakładający dyskusję i samodoskonalenie zespołu. Będę też chciała zachować schemat organizacyjny Galerii, który zakłada istnienie trzech działów : administracyjnego, technicznego i księgowości oraz siedmiu stanowisk samodzielnych – głównie pracowników merytorycznych, jako sprawdzony i umożliwiający pracownikom merytorycznym większą decyzyjność, zachęcający do aktywności i pełniejszego wykorzystania kompetencji. Jest to też struktura ułatwiająca komunikację, a zatem współpracę w zespole. Galeria ma swoją Radę Programową, złożoną ze specjalistów, których doświadczenie jest bardzo pomocne i z których opinii często korzystam. Współpraca z Radą będzie kontynuowana.

IV. Obiekty Galerii Arsenał. Inwestycje, remonty i zakupy

Galeria obecnie dysponuje dwoma siedzibami przy ul. Mickiewicza i w starej elektrowni, oraz dwoma zewnętrznymi magazynami na dzieła sztuki przy ul. Warszawskiej. Główną inwestycją powinna być przebudowa starej elektrowni, która mam nadzieję, zostanie rozpoczęta i zakończona w ciągu tych najbliższych pięciu lat. Przebudowa elektrowni, bardzo wpłynie na pozycję Galerii, ale też na estetykę i wizerunek miasta; uważam, że powinna być jednym z głównych punktów w Strategii Rozwoju Miasta Białegostoku. Jednak niezależnie od dalszych losów elektrowni konieczne są bieżące remonty w budynku przy ul. A. Mickiewicza, w tym remont portierni

i przebudowa szatni; pilne rozwiązanie kwestii dostępu na piętro osobom z niepełnosprawnością, w związku z nowymi przepisami prawa w zakresie dostępności architektonicznej obiektów publicznych – budowa windy w klatce schodowej (obecny system – schodolaz nie spełnia swojego zadania).

Pilną potrzebą jest zakup nowego samochodu dostawczego i uzupełnienie sprzętu multimedialnego i biurowego, który eksploatowany przez lata nie spełnia już standardów profesjonalnej instytucji wystawienniczej. Zmiany te będą następowały sukcesywnie w miarę posiadanych środków.

V. Finanse Galerii

Dotacje podmiotowe w latach 2020-2024 powinny uwzględniać potrzeby instytucji, określone planami merytorycznymi i inwestycyjnymi, biorąc pod uwagę sukcesywne zwiększenia wynikające ze wzrostu cen usług i pensji minimalnej. Niezależnie od wysokości dotacji dodatkowych pieniędzy na działalność należy szukać poza środkami organizatora, występując o granty m.in. do MKiDN, Fundacji, Instytutów, czy uczestnicząc w programach unijnych.

Dotacja podmiotowa na dotychczasowym poziomie, tj. w granicach 2.777.770 zł zapewnia utrzymanie podstawowej działalności, jednak realizacja ambitnego programu pociąga za sobą konieczność operowania wyższymi środkami. Konieczne jest uruchomienie dodatkowych środków w formie zwiększenia budżetu podstawowego i w formie dotacji celowej na Festiwal Książki Artystycznej dla Dzieci, czy na zakupy środków trwałych. Dziś mamy w kraju wielu konkurentów, dużo lepiej uposażonych dysponujących większymi środkami i lepszą bazą. To poważnie ogranicza nas w staraniach o pozyskiwanie najbardziej wartościowych artystów i projektów.

VI. Inne

Plany i perspektywy Galerii Arsenał są ściśle związane planami miasta, więc oczywistym jest uczestniczenie Galerii w realizacji Programu Polityki Kulturalnej Miasta (PPK2018) i nasz udział w tworzeniu Programu Edukacji Kulturalnej w jego ramach, w czym wykorzystamy nasze bogate już doświadczenie. Zgodnie z wytycznymi PPK2018 planuję również – na podstawie wspólnie wypracowanych zasad - stworzenie strategii Galerii Arsenał.

PREZYDENT MIASTA

Akceptacja Organizatora

Monika Szewczyk

